

Bibliaóra-2021.02.09.

Ének: 345:1-4 „Ím nagy Isten most előtted szívem kitárom...”

Előíma: Kegyelmes Istenünk az Úr Jézus Krisztusban!

Köszönjük Neked a mai napot, amit sokszor természetesnek tartunk, miközben csoda minden reggel, amikor felkelhetünk. Csoda minden nap, amikor elvégezhetjük munkánkat. Csoda, amikor a közelünkben érezhetjük családjunk szeretetét, és békességben élhetünk egy fedél alatt azokkal, akik napi szinten próbára teszik türelmünket.

Urunk ma olyan hitért imádkozunk, amely kész meglátni a Te csodáidat. Köszönjük Neked, hogy Te ma is munkálkodsz és nem az ítéletről beszélsz, hanem kegyelmes szeretetteddel találkozhatunk. Köszönjük, hogy nekünk már nem kell áldozatokat bemutatnunk, hiszen Fiad önmagát adta értünk, ezzel részesítve bennünket a bűnbocsánatban, a feltámadásban és az örök életben.

Megvalljuk előtted, hogy nem vagyunk méltóak erre a csodára, hiszen olyan sokszor elbuktunk, s míg fizikailag látunk van helyzetek, amikor mi magunk takarjuk el szemünket csodáid előtt.

Legyen ma Igéd lámpás, utunkon fény, hogy Szentlelked hadd járja át szívünket és értelmünket, hogy felismerjünk Téged, mint Főpapot, Prófétát és Királyt az életünkben. Kérünk hallgass meg minket. Ámen

Ószövetségi ígerés: 3Móz5, 1-13

„¹Ha azzal vétkezik valaki, hogy hallotta a kimondott átkot, és bár ő tanú, mert látott vagy megtudott valamit, de mégsem tesz vallomást, akkor őt bűn terheli. ²Vagy ha valaki hozzáér bármely tisztátalan dologhoz: akár tisztátalan vadnak, akár tisztátalan jószágának, akár tisztátalan kisebb állatnak a teteméhez, még ha nem is vette észre, tisztátalan lett, és vétkessé vált. ³Vagy ha valaki hozzáér egy ember tisztátalanságához, bármilyen tisztátalanságához, amitől tisztátalanná lesz, még ha akkor nem is vette észre, de azután megtudta, vétkessé vált. ⁴Vagy ha valaki meggondolatlanul vesz esküt az ajkára, akár jót tett ezzel, akár rosszat, bármire, amire csak meggondolatlanul

esküt tehet az ember, ha nem is vette észre, de azután megtudta, vétkessé vált az ilyen miatt. ⁵Ha tehát valaki vétkessé válik ezek közül bármelyik dologban, vallja meg, hogy miben vétkezett, ⁶azután vigye el jóvátételi áldozatát az ÚRnak vétkéért, amiben vétkes: egy nőstény juhot vagy kecskét a nyájából vétekáldozatul. A pap pedig szerezzen számára engesztelést vétkéért.

⁷Ha azonban erre nem telik neki, akkor vigyen vétkéért jóvátételi áldozatul két gerlét vagy két galambot az ÚRnak: egyet vétekáldozatul, egyet pedig égőáldozatul. ⁸Vigye el azokat a paphoz, az pedig mutassa be először a vétekáldozatra valót úgy, hogy szakassza meg nyakát a nyakszirtjénél, de a fejét ne szakítsa le. ⁹Hintsen a vétekáldozat véréből az oltár peremére, a maradék vért pedig nyomja ki az oltár aljára. Vétekáldozat ez. ¹⁰A másikat készítse el égőáldozatul az előírások szerint. Így végezzen a pap engesztelést a vétekért, amelyet elkövetett, és akkor bocsánatot nyer.

¹¹Ha nem telik neki két gerlőre vagy galambra sem, akkor ezt vigye áldozatul vétkéért: egytized véka finomlisztet vétekáldozatként. De ne tegyen rá olajat, és ne adjon hozzá tömjént, mert vétekáldozat ez. ¹²Vigye el azt a paphoz, a pap pedig vegyen ki abból egy tele marokkal az emlékeztető áldozatra való résznek, és füstölögtesse el az oltáron, az ÚR tűzáldozataira téve. Vétekáldozat ez. ¹³Így végezzen a pap engesztelést bármelyik vétkéért, amelyet ezek közül elkövetett, és akkor bocsánatot nyer. A pap része ugyanaz legyen, mint az ételáldozatból.”

Szeretett testvéreim!

Istenünk jóságát, kegyelmét és irgalmát hirdeti ma felénk ez az igeszakasz. Kegyelmét, ami nemcsak megnevezi a vétket és a bűnt, hanem kész átváltoztatni az embert, hogy átokból áldássá legyen, és úgy váljon Isten irgalmának csatornájává, hogy a bűnvallásával és bűnbánatával tudja azt, hogy hová mehet kitért szívvel és kitől nyerhet megbocsátást.

A vétekért hozott jóvátételi áldozat arra szolgált, hogy az adósságot megfizesse az, aki tévedésből követett el hibát. Van ilyen, hogy az ember nem veszi észre, hogy vétkezik? Annyira egy bűnös világban élünk, hogy sokszor beleolvadunk az egészbe,

„más is azt csinálja” alapon olyan dolgokat engedünk be az életünkbe, ami összeegyeztethetetlen Isten Igéjével.

Nézzünk néha kívülről önmagunkra...hallgassunk bele néha a beszélgetéseinkbe. Tetszik az, amit látunk és hallunk? Valóban ilyenek vagyunk? Észre tudjuk venni, hogy mi az, amit eddig meggondolatlanul tettünk? Nem élhetünk azzal a hozzáállással, hogy amit nem látnak az nincs. Amiről nem beszélek/beszélnek az nincs. Az ember részéről hamis felfogások ezek is, mert eljön az idő, amikor a bűnöket a háztetőkről fogják hirdetni. A fülbe sugdosás a zárt falak között meghozza féreggel teli gyümölcsét minden fél számára.

Kedves Testvéreim! Az Ószövetségben a bűn-adósságot le kellett törleszteni. Ennek megvolt a különböző formája, jelen esetben a jóvátételi áldozat. Ez a fejezet már nem az áldozati rendtartásról beszél, hanem azokat az eseteket sorolja fel, amelyek révén vétkessé válhatott nemcsak az ember, hanem akár egy egész közösség is.

Rituális és erkölcsi jellegű vétkek ezek: Eskü-átok eskü, amikor az ember önmagára mond átkot. (Sajnos ma is használjuk: így görbüljek meg, ha nem igaz)

Jézus arra tanít mindnyájunkat, hogy ne esküdözzünk, törekedjünk mindenkor az igazmondásra:

Mt5: 34-37: „³⁴Én pedig azt mondom nektek, hogy egyáltalán ne esküdjétek: sem az égre, mert az Isten trónusa, ³⁵sem a földre, mert az lábainak zsámolya, sem Jeruzsálemre, mert az a nagy Király városa; ³⁶de ne esküdj saját fejedre sem, hiszen egyetlen hajszáladat sem teheted fehérré vagy feketévé. ³⁷Ellenben ha igent mondotok, az legyen igen, ha pedig nemet, az legyen nem, minden további szó a gonosztól van.” Már nem is tűnnek olyan távolinak Mózes 3. könyvének rendeletei. Mennyi bajtól és bűntől szabadulhatunk meg a jelenben és a jövőben is, ha Jézus szeretetből fakadó intéseit betartjuk.

A következő az, amikor az ember nem vigyáz és tisztátalannak tartott állatokat vagy dolgokat érint. A meggondolatlan eseteket oda lehet vinni Isten elé. Ebben az

esetben a megvallás a lényeg. Mert nem elég az áldozat, nem elég az adakozásom, a jóvátétel mögött ott kell lennie az őszinte megvallásnak. A külső áldozaton kívül elengedhetetlen egy belső bűnbánat és bűnvallás. A látható mellett ebben az esetben is értékeesebb a láthatatlan, ami belül-az emberben játszódik le.

A Szentlélek az értelmünket is felhasználja. Elindít a megvallás útján. Oda mehetek bármikor az Úr elé, neki nincsenek fogadó órái, sőt az első vezeték nélküli kommunikációnak is a megalkotója, hiszen megszólíthatjuk- Ő meghallgat, Ő megvizsgál, Ő értelmet ad és Ő ma is megtisztít Jézus Krisztus vére által.

A közös úrvacsorai alkalmainkon is még mielőtt élünk a jegyekkel-**megvalljuk bűneinket** és megvalljuk a mi hitünket is.

A jóvátételi áldozat is azt hirdeti felénk, hogy van bocsánat.

Valljuk meg ma Istenünk előtt bűneinket a 32 . zsoltár szavain keresztül, hálát adva a Krisztusban elkészített bűnbocsánatért:

„¹Dávid tanítókölteménye. Boldog, akinek hűtlensége megbocsáttatott, vétke eltöröltetett. ²Boldog az az ember, akinek az Úr nem rója fel bűnét, és nincs lelkében álnokság. ³Míg hallgattam, kiszáradtak csontjaim, egész nap jajgatnom kellett. ⁴Mert éjjel-nappal rám nehezedett kezed, erőm ellankadt, mint a nyári hőségben. (Szela.) ⁵Megvallottam neked vétkeimet, bűnömet nem takargattam. Elhatároztam, hogy bevallom hűtlenségemet az Úrnak, és te megbocsátottad bűnömet, amit vétettem.”(Szela.) (Zsolt32,1-5)

Ének: 180 „A töredelmes szívet, Te, Uram szereted..”

Újszövetségi ígérés: János evangéliuma 9, 13-17

A meggyógyított vak kihallgatása és kiközösítése

„ ¹³Ezt az embert, aki nemrég még vak volt, a farizeusok elé vezették. ¹⁴Az a nap pedig szombat volt, amelyen Jézus a sarat csinálta, és megnyitotta annak az embernek a szemét. ¹⁵A farizeusok is megkérdezték tőle, hogyan jött meg a látása. Ő ezt mondta nekik: Sarat tett a szemeimre, aztán megmosakodtam, és most látok. ¹⁶Erre a

farizeusok közül néhányan ezt mondták: Nem Istentől való ez az ember, mert nem tartja meg a szombatot. Mások így szóltak: Hogyan tehetne bűnös ember ilyen jeleket? És meghasonlás támadt köztük. ¹⁷Ezért ismét a vakhoz fordultak: Te mit mondasz róla? Hiszen a te szemedet nyitotta meg. Ő ezt felelte: Próféta.”

Kedves Testvéreim!

Az emberi érzékszervek közül szinte az egyik legcsodálatosabb, amivel a körülöttünk lévő világból a legtöbbet érzékelünk- a szem. 8 millió csapot és 120 millió pálcikát tartalmaz, amik a látásért felelősek. S az ember, aki születése óta vak volt, s nemcsak látást kap Jézustól, hanem olyan hitet, amely próbára lett téve azzal, amikor elküldte, hogy mosakodjon meg a Siloám-tavában. *„Az pedig elment, megmosakodott, és már látott, amikor visszatért.”*(7b)

A vakon született lát, a születésük óta látók pedig vakok. S ezek a lelkileg vakok vezették a mi gyógyultunkat a farizeusok elé. A farizeusokat nyugodtan nevezhetjük Jézus ellenségeinek is. A törvény ismerői voltak, de nagyon messze volt a szívük Isten kegyelmétől és az Úr Jézus Krisztustól. Ők, akik tudták, hogy hol mi történik, ki mit csinál, szinte lehetetlen, hogy ne látták volna korábban, vagy ne hallottak volna korábban erről a vak emberről. S mégis egy kihallgatás elején találjuk ma magunkat, ahol szó sem esik arról a háláról és örömről, amit egy gyógyult, születése óta vak ember látványa válthatna ki.

A szombat... még mindig. A törvény... még mindig. Valahogy el kell kapni, és valamit rá kell bizonyítani és jól jöhet még pár tanú. Fura lény az ember... az irigység ennyire bekeményíti? A hatalomvágy így el tudja venni az eszét? Ennyire lehet görcsösen ragaszkodni ahhoz, ami nem is az övék? Ezek a farizeusok egyidejűleg nevetségesek és sajnálatra méltóak.

De, amikor a meggyógyított vak elmesélte, hogy mit tett Jézus kérésére, a farizeusok csapata szétszakad. A Jézusról hallottak mindig hatással vannak a hallgatóságra. Ebben az esetben néhányak azt mondták: *„Nem Istentől való ez az ember, mert nem tartja meg a szombatot”*. A szombattörvény megszegése, abból állt, hogy sarat készített, ami munkavégzésnek minősült. A farizeusok még mindig nem

értik, hogy Ő nem azért jött, hogy az előírásoknak szolgáljon, hanem az embereknek. Azért jött, hogy meglátva a betegeket és megfáradtakat hívja őket, meggyógyítsa és kegyelmében részesítse mindazokat, akik készek elmenni és megmosakodni a Siloám-tavában.

„*Mások így szóltak: Hogyan tehetne bűnös ember ilyen jeleket?*” Ha bűnös nem lenne képes vakok szemét megnyitni. Számukra a gyógyítás isteni eredetének és küldetésének a bizonyítéka. Ennek a csoportnak sem maradt vak a szeme. Látják benne a büntelent, a megígért Messiást, az Istentől valót. Ők, akik tisztában voltak az ószövetségi ígéretekkel, felismerik benne az Isten büntelen Fiát.

A meggyógyított pedig azzal, hogy prófétának vallja, egyben vallja azt is, hogy Isten ereje nyilvánult meg általa.

Kedves Testvérek! Mi mit vallunk róla? Ki Ő az életünkben? Mikor nyitotta meg lelki szemünket?

Utóima:

Imádságban adjunk hálát azért, hogy nyitott lelki szemmel olvashatjuk Isten Igéjét, és megláthatjuk ebben a történetben a saját hitéletünk kezdetét, fejlődését és mindazokat az áldásokat, amiket, mint Próféta, Főpap és Király Szentlelke által mai napig végez az életünkben.

Úri ima:

Áldás: „A test lámpása a szem. Ezért ha a szemed tiszta, az egész tested világos lesz.” (Mt6,22) Ámen

Záró ének: 462:1-3 „Csak vezess, Uram végig és fogd kezem...”